

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง “ba” และ “na” สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2

สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

The Development of Mandarin Chinese Exercise of “ba” and “na” for the 2nd Year Chinese

Teaching Majored Students the Faculty of Education Sisaket Rajabhat University.

สุจิรา คงวัน¹ และพัชรา พุกไชยนาม²

Sujira Khongwan¹ and Patchara Pukchainam²

^{1,2}อาจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

^{1,2}Lecturer from Chinese Program the faculty of Education Sisaket Rajabhat University

Corresponding Author Email: gulf.miao66@gmail.com

Received: 26 February 2022

Revised: 19 March 2022

Accepted: 22 March 2022

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนและหลังเรียน เรื่องการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน และ 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษที่มีต่อแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ เป็นการศึกษาแบบเชิงปริมาณ มีเครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย (1) แบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หมู่เรียน 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากเครื่องมือการวิจัยมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ ตามเกณฑ์มาตรฐาน (E1/E2) จากแบบฝึกทักษะทุกชุดมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเทียบกับคะแนนจากการแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา จำนวน 22 คน แล้วหาค่าเฉลี่ยร้อยละตามเกณฑ์ 80/80 มีประสิทธิภาพ 83.33/84.09 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนหลังจากการใช้ทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$)

คำสำคัญ: การพัฒนา, ภาษาจีนกลาง, การสอนภาษาจีน

Abstract

This research consists purposes 1. to develop the Mandarin Chinese exercise of ‘ba’ and ‘na’ for the 2nd year Chinese teaching majored students, the faculty of education, Sisaket Rajabhat University to be effective according to the 80/80 standard 2. to compare a set of pre and post-learning achievement in the topic of using

the Mandarin Chinese exercise of 'ba' and 'na' for the 2nd year Chinese teaching majored students, the faculty of education, Sisaket Rajabhat University and 3. to study a satisfaction questionnaire of the Mandarin Chinese exercise of 'ba' and 'na' for the 2nd year Chinese teaching majored students, the faculty of education, Sisaket Rajabhat University. Quantitative research has been used and the instruments were (1) the Mandarin Chinese of 'ba' and 'na' exercises. (2) the Mandarin Chinese of 'ba' and 'na' learning achievement tests. (3) a satisfaction scale with the Mandarin Chinese of 'ba' and 'na' exercises. The samples were selected with Purposive sampling. The collected data were analyzed by the Descriptive statistics which consisted of percentage, mean, standard deviation and achievement compared by t-test (Dependent Samples). The results were found that 1) Efficiency of the Mandarin Chinese of 'ba' and 'na' exercises which calculated by E1/E2 from every exercises. to find mean and compare with the scores from 22 students' learning achievement tests. Finding percentage from criteria average 80/80. The efficiency value of this exercises is 83.33/84.09 which was higher than the criteria average 80/80. 2) The results of the study indicate that samples' learning achievement of the Mandarin Chinese exercise of 'ba' and 'na' after learning with the exercise was significantly higher than before learning with the exercise at a statistical level of .01 and 3) the students' satisfaction the Mandarin Chinese exercise of 'ba' and 'na' exercises was found at a high level ($\bar{x}=4.51$).

Keywords: Development, Mandarin Chinese, Chinese Teaching

บทนำ

ในปัจจุบันภาษาจีนกลางเป็นภาษาหนึ่งที่ได้รับคามนิยมเป็นอย่างมาก ภาษาจีนถือได้ว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภาษาอังกฤษ ซึ่งปัจจุบันภาษาจีนได้เข้ามามีบทบาทในการติดต่อสื่อสารในสังคมไทยเป็นอย่างมาก ทั้งด้านธุรกิจและการศึกษา ทำให้สถาบันสอนภาษาและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เปิดสอนหลักสูตรภาษาจีน (สุนทร ชุตินธรา นนท์, 2550; อ้างถึงในศูนย์จีนศึกษาสถาบันเอเชียศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551, น.28-29) การเรียนการสอนภาษาจีนมีตัวอักษรมากมายนับพันตัว จึงพบปัญหาหลากหลายประการในการใช้คำภาษาจีน อาทิ ผู้เรียนที่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการใช้คำภาษาจีน การใช้คำผิดหลักไวยากรณ์ ไม่สามารถแยกประเภทของคำชนิดต่าง ๆ ในภาษาจีนได้ จึงเกิดข้อผิดพลาดในเรื่องการใช้คำผิดประเภท และความเคยชินในการใช้ภาษาไทยมาแปลภาษาจีนแบบตรงตัวจึงก่อให้เกิดข้อผิดพลาดในการเรียงลำดับคำในประโยค ในภาษาจีนมีวิธีการใช้คำและโครงสร้างประโยคที่ซับซ้อน และการละเลยวิธีการเขียนตัวอักษรที่ถูกต้อง จึงก่อให้เกิดปัญหาการเขียนตัวอักษรผิด สอดคล้องกับเพ็ญสุตา เขาวะณิช (2545) โดยเฉพาะคำที่มีความหมายเทียบเคียงในภาษาไทยว่า 'นำเอา, หยิบเอา, หยิบ, ถือ, เอา' ภาษาจีนกลางคือคำว่า 'ba (把)' และ 'na (拿)' ผู้เรียนภาษาจีนบางส่วนมีการนำไปใช้ที่ไม่ถูกต้องหรือผิดพลาดอยู่บ่อยครั้ง

จากการศึกษาค้นคว้าผลงานวิจัยรวมถึงบทความวิชาการต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่า ในประเทศไทยนั้นมีการศึกษาคำต่าง ๆ ของภาษาจีน การใช้งาน ไวยากรณ์ การพัฒนาการเรียนการสอน การเปรียบเทียบกับคำในภาษาไทยต่าง ๆ ค่อนข้างมาก แต่กรณีศึกษาคำว่า 'ba (把)' และ 'na (拿)' หรือแม้กระทั่งการพัฒนาการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับคำดังกล่าว นั้นมีอยู่น้อยมาก ส่วนผลงานในต่างประเทศ พบว่า มีการศึกษาคำว่า 'ba (把)' และ 'na (拿)' อยู่จำนวนไม่น้อย จากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับอุดมศึกษา ได้สังเกตการใช้คำภาษาจีนกลาง 'ba (把)' และ

‘na (拿)’ ของผู้เรียน พบว่า การใช้คำเหล่านี้ในบางบริบทยังปรากฏข้อผิดพลาด อาทิการใช้คำว่า ‘ba (把)’ ผิดไวยากรณ์ ดังประโยคตัวอย่าง把钱过来 (Bǎ qián guòlái) ผู้เรียนต้องการจะสื่อความหมายที่ว่า “เอาเงินมา” ซึ่งหากใช้ ‘ba (把)’ นั้น การเรียงประโยคที่ถูกต้องคือ 把钱拿来 (Bǎ qián ná guòlái) จะเห็นว่ามีการเพิ่มเข้ามา ด้วยเหตุที่คำว่า ‘ba (把)’ และ ‘na (拿)’ มีการใช้งานเพื่อต้องการสื่อความหมายในด้านการนำเอา หยิบเอาสิ่งของบางอย่าง ซึ่งผู้เรียนมีความคุ้นชินกับการใช้ ‘na (拿)’ อาทิ 拿东西 (Ná dōngxi) “หยิบสิ่งของ” แต่เมื่อต้องใช้คำว่า ‘ba (把)’ แทนคำว่า ‘na (拿)’ ผู้เรียนจึงไม่สามารถใช้ได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

ดังนั้น การทำวิจัยด้านการพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ จึงมีประโยชน์เป็นอย่างมากสำหรับการเรียนการสอนภาษาจีนปัจจุบันและยังมีประโยชน์ในการเรียนการสอนของผู้สอนภาษาจีนอีกด้วย แบบฝึกทักษะคือ สื่อที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ ฝึกทักษะในด้านต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน เป็นการทบทวนและฝึกทักษะเพิ่มเติม หลังจากที่ได้ เรียนเนื้อหาไปแล้ว เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในบทเรียน สามารถปฏิบัติจนเกิดความชำนาญ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แบบฝึกทักษะมีความจำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ การทำแบบฝึกมาก ๆ จะส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ที่ดีขึ้น เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจ กว้างขวางยิ่งขึ้น (ทักษิณ คุณพิภาค, 2561, น.29)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นควรที่จะทำการพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เพื่อจะเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้และการนำไปประกอบการสอนการใช้คำภาษาจีนกลางให้ชัดเจนยิ่งขึ้นในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนและหลังเรียน เรื่องการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

- 1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 46 คน ปีการศึกษา 2563
- 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ทุเรียน 1 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 22 คน ปีการศึกษา 2563 ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ จำนวน 3 ชุด ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

- 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อน-หลังการเรียนรู้ เรื่องการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ จำนวน 20 ข้อ และ 3)

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ จำนวน 1 ชุด เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากเครื่องมือวิจัย ประกอบไปด้วย 1) ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายด้วยข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกันกับข้อสอบหลังเรียน แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 2) ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ จำนวน 3 ชุด และให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดในบทเรียน หลังจากศึกษาจากใบความรู้และแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) และนำคะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะของผู้เรียนหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ 3) หลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมการเรียนการสอนผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษตามเกณฑ์ 80/80 2) วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยใช้สูตร t-test (Dependent Samples) และ 3) วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษที่มีต่อแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ โดยผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากแบบวัดความพึงพอใจที่เป็นแบบประมาณค่า หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำมาแปลผลคะแนนระดับความพึงพอใจตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่าที (t- test)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ผลการวิจัยพบว่า การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ ตามเกณฑ์มาตรฐาน (E1/E2) ผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกับนักศึกษา หมู่เรียน 1 จำนวน 22 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากการเรียนรู้อการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ ได้ทำการตรวจคะแนนแบบฝึกทักษะในแต่ละชุด แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ เมื่อทำแบบฝึกทักษะครบทั้ง 3 ชุดแล้ว ได้ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ จากการทำแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	ประสิทธิภาพ	เกณฑ์ ประสิทธิภาพ
ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ (E_1)	30	8.33	1.45	83.33	สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	20	16.82	2.36	84.09	

จากตารางที่ 1 พบว่า ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจากการทำแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 16.82 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.09 ดังนั้นแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ มีประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) เท่ากับ 83.33/84.09 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนและหลังเรียน เรื่องการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน

ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน หลังใช้แบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ จำนวน 3 ชุด ผู้วิจัยได้นำคะแนนสอบก่อนเรียน หลังเรียน ของนักเรียนทั้ง 22 คน มาเปรียบเทียบความต่างของคะแนน แล้วคิดเป็นร้อยละ โดยใช้การวิเคราะห์ t – test ดังปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’

คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N (คน)	N (คะแนน)	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ	t-test	Sig.
ก่อนเรียน	22	20	7.32	0.11	36.59	12.00**	0.00**
หลังเรียน	22	20	16.82	0.36	80.23		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 7.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.11 หลังเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.36 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างด้วย t-test dependent พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษที่มีต่อแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’

ผลการศึกษาพบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามวัดความพึง

พอใจต่อแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ ซึ่งเป็นแบบประมาณค่า จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีรายละเอียดตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. รายละเอียดของเนื้อหาที่เรียน	4.45	6.07	มาก
2. ความแปลกใหม่ของเนื้อหาที่เรียน	4.45	5.59	มาก
3. ความเหมาะสมของเนื้อหาเกี่ยวกับวัยของผู้เรียน	4.45	5.59	มาก
4. ความน่าสนใจของเนื้อหา	4.55	5.86	มากที่สุด
5. ความยาก-ง่าย ของเนื้อหาที่เรียน	4.36	6.39	มาก
6. ความยาวของเนื้อหาที่เรียน	4.36	6.39	มาก
7. เนื้อหาที่เรียนส่งเสริมความเข้าใจในวิชาภาษาจีน	4.50	5.68	มากที่สุด
8. เนื้อหาที่เรียนพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางการเรียน	4.68	6.66	มากที่สุด
9. เนื้อหาที่เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.77	7.37	มากที่สุด
10. ความต้องการในการจัดเนื้อหาที่เรียนในลักษณะนี้	4.50	5.68	มากที่สุด
รวม	4.51	0.58	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.51$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่ 4, 7-10 นักศึกษามีคะแนนความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือข้อ 1-3, 5-6 นักศึกษามีคะแนนความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า แบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.33/84.09 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนและหลังเรียน เรื่อง การใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนหลังจากการใช้ทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ อยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ ($\bar{x}=4.51$)

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลจากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ได้ผ่านกระบวนการขั้นตอนอย่างมีระบบ และได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งส่งผลให้มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1/E2) เท่ากับ 83.33/84.09 ซึ่งหมายความว่านักเรียนที่เรียนรู้ควบคู่กับการใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น มีคะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 83.33 และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 84.09 ทั้งนี้เนื่องมาจากแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ มีเนื้อหาที่ตรงกับจุดประสงค์ กระชับ เข้าใจง่าย มีความน่าสนใจ เมื่อได้ฝึกทำไปแล้วเกิดความเข้าใจอย่างดี ซึ่งแตกต่างจากที่เคยเรียนมาก่อน สอดคล้องกับแนวคิดของอนรรักษ์ เริงรัต (2557) ที่ได้กล่าวว่า แบบฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น สามารถฝึกฝนทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง ก่อให้เกิดความเข้าใจที่คงทน เกิดความสนุกสนานในขณะเดียวกันก็ทราบความก้าวหน้าของตนเองอีกด้วย อีกทั้งยังได้กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีต้องกระชับ และชัดเจน เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก มีรูปแบบที่หลากหลาย สีสัน สดใส สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ทักษิณ คุณพิภาค (2561) ได้กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกทักษะต้องมีลักษณะที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ผู้เรียนเรียนมาแล้ว มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย ใช้เวลาที่เหมาะสม การออกแบบที่น่าสนใจและท้าทายความสามารถของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัด และตอบอย่างเสรีใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย แบบฝึกหัดมีความหลากหลายและสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ สอดคล้องกับนภาพัทธู แสนสามารถ (2562) ได้กล่าวว่า แบบฝึกทักษะที่ดีควรตรงกับสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้วเพราะเป็นการทบทวนเนื้อหาตนเอง และต้องมีรูปแบบสวยงามน่าสนใจ มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนมีการใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ผู้เรียนสามารถศึกษาแบบฝึกทักษะได้ด้วยตนเอง และก่อนที่จะนำแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ ไปทดลองใช้กับประชากรกลุ่มตัวอย่างได้ผ่านการทดลองกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายเพื่อหาประสิทธิภาพ และนำมาแก้ไขส่วนที่บกพร่องและนำมาแก้ไขให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น จนสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด อีกทั้งแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ มีความหลากหลาย ไม่ทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายในการทำกิจกรรม ทำให้นักเรียนสนุกสนานในการทำแบบฝึกทุกชุด

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนได้รับการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ นั้น มีผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับประโยชน์ของแบบฝึกทักษะสอดคล้องกับทักษิณ คุณพิภาค (2561) ที่กล่าวว่า แบบฝึกทักษะมีประโยชน์หลายอย่าง แบบฝึกช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น ทำให้จดจำเนื้อหา คำศัพท์ต่าง ๆ และเสริมให้เกิดทักษะเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับอุษณีย์ ลลิตพสาน (2557) แบบฝึกทักษะล้วนแล้วแต่ทำให้นักเรียนที่ได้ทดลองใช้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น และทักษิณ คุณพิภาค (2561) แบบฝึกช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น ทำให้จดจำเนื้อหา คำศัพท์ต่าง ๆ และเสริมให้เกิดทักษะเพิ่มขึ้น

3. ผลการความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, S.D. 0.58) ซึ่งอาจเป็นเพราะแบบฝึกทักษะการใช้คำภาษาจีนกลาง ‘ba’ และ ‘na’ ผู้วิจัยยึดหลักวิทยาการการเรียนรู้มีการเสริมแรงอย่างเหมาะสมเป็นไปตาม สอดคล้องกับทักษิณ คุณพิภาค (2561) การสร้างแบบฝึกเพื่อใช้ฝึกทักษะอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องใช้

หลักการ ทางจิตวิทยาประกอบ เพื่อให้แบบฝึกนั้นมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะนำไปใช้กับนักเรียน ให้เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจของนักเรียน สอดคล้องกับทักษะ คุณพิภาค (2561) แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน คือไม่ง่ายและไม่ยากเกินไป การเรียนรู้โดยการฝึกฝน ฝึกหัด หรือกระทำซ้ำ ๆ จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น การให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้นักเรียนทราบผลโดยเร็วและรู้ข้อบกพร่อง ของตนเอง การสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเพื่อให้นักเรียนอยากที่จะทำแบบฝึกต่อไป แบบฝึกจึงควรมีหลายรูปแบบโดยเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก สอดคล้องกับอุษณี ลลิตพสาน (2557) ครูผู้สร้างแบบฝึกทักษะ ต้องพิจารณาว่านักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะอยู่ในช่วงอายุใด มีการเรียนรู้เป็นแบบใด เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะที่มีความเหมาะสมกับความสนใจและวันของนักเรียน ถ้าครูไม่สามารถสร้างแบบฝึกทักษะให้ดึงดูดใจ หรือยากเกินความสามารถของนักเรียน นักเรียนย่อมไม่เกิดการเรียนรู้ที่ดี

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนควรเพิ่มตัวอย่างการใช้คำในบริบทที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น เป็นสิ่งที่นำไปใช้ได้จริงชีวิตประจำวัน และควรให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างทั่วถึงทุกคน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ โดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำ

1.2 ในด้านสื่อการเรียนการสอน ควรเพิ่มภาพประกอบ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจ และเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้การเรียนรู้ไวยากรณ์ การใช้คำต่าง ๆ เพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ สามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ ท่านคณาจารย์ นักวิจัย ที่ได้ร่วมกันทำการศึกษาวิจัยและค้นคว้า จนทำให้งานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี อีกทั้ง ท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญทุก ๆ ท่าน ที่ได้ช่วยให้คำปรึกษา คำแนะนำเกี่ยวข้องกับคำศัพท์เฉพาะและเทคนิควิธีการต่าง ๆ จนให้งานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์ ตลอดจน ขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการวิจัย อาทิ กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยทุก ๆ คน ที่ได้อำนวยความสะดวกและได้ให้ข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- ทักษิณ คุณพิภาค. (2561). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมเทคนิคแผนผังความคิด ที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ความพึงพอใจต่อการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นภาพิณ แสนสามารถ. (2562). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการอ่านการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านและการเขียน การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เพ็ญสุดา เข้าวะณิข. (2545). *ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาจีนของนิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2543 และ 2544*. (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภณัฐ จันทศึกษา. (2551). *การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย*. สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อนรรักษ์ เร่งรัด. (2557). การพัฒนาแบบฝึกทักษะ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการประยุกต์ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุษณี ลลิตพสาน. (2551). การวิจัยและพัฒนาแบบฝึกทักษะการตัดสินใจที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารเวลาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย: การประยุกต์ใช้ทฤษฎีเกม. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.